

Den 4de November,

festligholdt

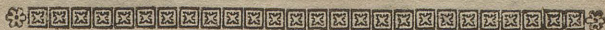
i det dramatiske Selskab

i Bergen

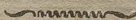
1827.

Bergen.

Trykt hos Chr. Dahl, N. C.

Med. Sønner af Norges det ældgamle Rige.

Klippersnes Sønner, de gjæve i Norden
Færdedes adskillt og fiendelig iblandt —
Kjækkere Kjemper bar ingensteds Jorden,
Sloges de, Hæder dog altid de vandt.

O! de fortjente,

Ærlig foreente

Sammen som Venner at gange i Strid!

Saadan Forening Naturen og meente,

End var ei kommen den ønskede Tid.

Nu er den kommen — og Striden er over;

Nor rækker Svithjod saa broderlig Haand;

Nu er den kommen — og Bee den, som vover

Fiendtlige Glavind mod Broderskabs Vaand!

Fast er det knyttet,

Wandig beslyttet,

Konge! ved dit og ved Frihedens Skjold.

Thronen — o! var den vel stærkere støttet,

End naar dens Livvagt er Frihed saa bold?

Festlig Foreningens Høitid da være!

Frihed vort Løsen, og Vren vort Maal!

En er vor Konge, og een er vor Vre,

Fælleds vi drage det lynende Staal.

Bee den, det rammer!

Thor med sin Hammer

Lærte i Hedenold Fædre at slaae;

Fra hine Kjemper er det vi nedstammer,

Thi skal Foreningen klippesfast slaae.

Maidagen fletted' to Blade saa skønne
Frihedens, Ærens i Høitidens Krands;
Høstdagen rafte det tredie grønne,
Fostbroderskabets — o tryllende Krands!
Frihed og Ære,
Hjerterne fjære!
Hvad var os Livet imod Eders Tab?
Festkrandsens Kløverblad Løsenet være:
Frihed, og Ære og Fostbroderskab!

